

Táborový spevník

Vychytávka 2000

zostavil: Riso

J. Nohavica: **Hlídač krav**

0. *D* *G A D*

|: Pam, pam param pam... :|

1. *D*

Když jsem byl malý, říkali mi naši:

"Dobře se uč a jez chytrou kaši,

G *A* *D*

až jednou vyrosteš, budeš doktorem práv,

takový doktor sedí pěkně v suchu,

bere velký peníze a škrábe se v uchu,"

G *A* *D*

Já jím ale na to řek: "Chci být hlídačem krav." **R:**

R. D

Já chci mít čapku s bambulí nahoře,

jíst kaštany a mýt se v lavoře,

G *A* *D*

od rána po celý den zpívat si jen,

G A D

zpívat si: pam param pam ...

2.

K vánocům mi kupovali hromady knih,
co jsem ale vědět chtěl, to nevyčet jsem z nich:

nikde jsem se nedozvěděl, jak se hlídají krávy,

ptal jsem se starších a ptal jsem se všech,

každý na mě hleděl jako na pytel blech,

každý se mě opatrně tázal na moje zdraví. **R:**

3.

Dnes už jsem starší a vím, co vím,

mnohé věci nemůžu a mnohé smím,

a když je mi velmi smutno, lehnu si do mokré trávy,

s nohama křížem a s rukama za hlavou

koukám nahoru na oblohu modravou,

kte se mezi mraky honí moje strakaté krávy. **R:**

J. Nohavica: **Můj pes**

0. *C G A m i G F G C C G A m i G F G C G*

1. *C G A m i G C*

Můj pes je gróf mezi psy,

D m i G

co chlup, to skvost, co zub, to

hrouda zlata,

C G A m i G

ocasem dělá elipsy,

F G C G

když vrčí na štěňata.

2.

Můj pes je psem z Anglie,

po otci lord, po mámě lady,

hodný na hodné lidi je

a zlý je na obejdy. **R:**

R. F G C F G C

Můj pes má duši, čtyři nohy, ocas a uši,

F G C D D7 G7

chlupaté tělo, krásné, chytré, ale tvrdohlavé

čelo,

F G C F G C

jí jenom maso a kosti, kouše debilní hosti,

F G C D m i G C

jinak se chová vhodně, já ho miluji hodně.

3.

Můj pes je psí prototyp,
on modelem být mohl psímu sousoší,
od pondělí do soboty
proleňoší.

4.

Můj pes je rek - hrdina,
běda lumpovi, jenž by na práh šláp',
slupnut by byl jako malina,
á, ten chlap.

R.

Můj pes má sílu, jak se má k jídlu, tak i k dílu,
pelech má u kredence, vysoké je intelligence,
jí jenom maso a kosti, kouše debilní hosti,
jinak se chová vhodně, já ho miluji hodně.

*: C G Ami G C7

My dog is dog number one yeah ...

Spirituál kvintet: RYL JEN CELEJ DEN RYL

1. Ami

Já každý ráno v sedm hodin vstal

E7 Ami E7

a krumpáč s lopatou vyfasoval,

Ami

pak s partou, která makat dovede,

E

jsem došel tam, co tunel povede.

R. Ami E7 Ami

A ryl jen, celej den ryl,

G Ami

já ryl jen, celej den ryl,

C

E7

abych dřív, než do svý boudy pudu spát,

Ami Ami/G Ami/F E7

čaj v kantýně moh' si dát,

Ami E7 Ami

já ryl jen, celej den ryl, (celej den)

E7 Ami E7 Ami

jak krtek (celej den) jen ryl.

2.

Kdo netrhal skálu, těžko pochopí,
co sám dynamit někdy natropí,
když jednou náhle došlo k výbuchu,
Jim Goff vyletěl majli do vzduchu. **R:**

3.

A když z tý vejšky zas na zem si kec',
předák McCane ho popad' za límec:
"Tak se mi zdá, že línej jsi jak veš,
mně ve vzduchu se flákat nebudeš!" **R:**

4.

Ted' po létech, když večer sedím sám,
na starý dobrý časy vzpomínám,
zas slyším tmou, jak rány duněly,
když ve skalách jsem lámal tunely. **R:**

Spirituál kvintet: **Fi-li-mi**

1. **Emi**

Čert aby vzal už tuhle trať,

G

kdo hledáš práci, tak se ztrať,

Emi

že nemáš prachy, no tak ať,

Hmi Emi

jó, tak se na to dívám!

R: Emi

Fi-li-mi-jo-ri-jú-ri-jej,

G

fi-li-mi-jo-ri-jú-ri-jej,

Emi

fi-li-mi-jo-ri-jú-ri-jej,

Hmi Emi

vo tom si teď zpívám.

2. Jen pražec chop a kolej suň,

chyt' lano, táhni jako kůň,

pod tíhou jako medvěd fuň,

jó, tak se na to dívám! **R:**

3. Z kůže se loupeš jako had,

je vedro, že by jeden pad',

na vodu smíš jen vzpomínat,

jó, tak se na to dívám!

4. Když konečně máš vody dost,

určitě přes ni stavíš most,

kláda ti ráda zlomí kost,

jó, tak se na to dívám! **R:**

5. Na rukách jsem už potěžkal

většinu těch okolních skal,

ještě to cejtí každé sval,

jó, vo tom si teď zpívám! **R:**

6. Slunce už dělá z trávy troud,

jen kdybych se směl vodsad' hnout,

na tuhle trať zapomenout,

jó, tak se na to dívám! **R:**

7. **Emi**

Jen Bůh mi víru zachovej

G

a nasednout mi sílu dej,

Emi C

můj vagón bude péravej,

Ami Hmi Emi

jó, vo tom si teď zpívám!

R: Emi

Fi-li-mi-jo-ri-jú-ri-jej,

G

fi-li-mi-jo-ri-jú-ri-jej,

Emi

fi-li-mi-fi-li-mi-jú-ri-jej,

Hmi Emi

vo tom si teď zpívám, (vo tom si teď zpívám...)

Greenorns: **Casey Jones**

1. **A**

Pojďte ke mně vy, co máte po práci,

H⁷ E⁷

strojvůdci, výhybkáři, nádražáci,

A

poslechněte si o srdci jako bronz,

E⁷ A

který nosil ve svý hrudi Casey Jones.

2.

Bylo to zrovna po těch velkejch deštích,
Casey vylez' na mašinu samej smích,
a jako vždy, i dnes pro něj hlavní je,
ve vlaku že poštu veze do Virginie. **R.**

R: A

Casey Jones na lokálce svojí,

H⁷ E⁷

Casey Jones- mašinfirů král,

A

Casey Jones smrti se nebojí,

E⁷ A

do poslední chvíle na mašině stál.

3.

Poslouchajte, brzdaři a tuláci,
ty deště v trati udělaly zlou práci,
marný bylo Casey Jonese snažení,
vlak nabíral čím dál větší zpoždění.

4.

Ale můžete vzít na to všichni jed,
jet vopatrně Casey dlouho nedoved',
náhle řekl: "Ať nás třeba vezme d'as,
poštovní vagon, ten já dovezu včas!" R:

5.

Někdy je život strašnější než v černejch snech,
někdy má člověk počkat, nebejt samej spěch,
Casey kouká a voči ho bolejí,
proti sobě vidí vlak v tý samý koleji.

6.

A tak se teda řítí proti vlaku vlak,
lidi už se zachraňujou všelijak,
jenom Casey stojí jako kapitán,
když pod nim jeho loď' jde vstříc hlubinám. R:

7.

Až pojeděš tam k Virginskem horám blíž,
uvidíš tam vedle trati z prazců kříž,
koleje tam v noci svítěj' jako bronz,
tam umřel král mašinfirů Casey Jones. R:

Rolníčky: **Uhlíky**

1. Dmi

A

B

Ami Dmi

Spievam červeným uhlíkom, čo fúkajú do očí dym

Dmi F B Ami

ľuďom, čo išli svojím chodníkom s cieľom rovnakým.

Dmi Gmi

Vždy keď bol vietor proti nim a slzy im do očí hnal,

Dmi C B C

ako keď uhlíky rozfúkaš, plameň zašľahal.

F C B C

A keď niekomu došiel dych a mal už málo síl,

F C B Dmi

držal palce a pomáhal, alebo aspoň neškodil.

2.

Nechceli za sebou nechať len misky vylízané,

dívať sa len tak okolo, čo sa stane.

Toľkí to stále nechápu, boja sa, či zívajú.

Veľké špinavé kvapky uhlíky zhášajú.

Niektó blízky sa objaví a dvere otvorí,

rozfúka v srdci uhlíky, zas sa oheň rozhorí.

3.

Splevam červeným uhlíkom, čo fúkajú do očí dym
všetkým spáleným denníkom s listom rovnakým.

Je na ňom veta o chvíli, keď sa hviezdy skrývajú,
keď sa okolo ohniska dlane stískajú.

Až všetky veci postrácam a v dlaniach mi ostane vzduch,
najväčšie bohatstvo v rukách mám, keď impulz obleha kruh.

Dodatok:

Splevam červeným uhlíkom... hmm.

M.Lasica/J.Filip: Ked' som išiel

1) *Ami*

Ked' som išiel do lesa na drevo,
drevo sa mi do prsta zadrelo.

Dmi C E

Triesočka mi pod prstom bude hniť,

Ami Dmi Ami E Ami

musím si ja pol prsta odfakliť.

2)

Ale keď si odfaklím pol prsta,
sotva mi to mládenci odpustia.

A keď si v krčme dám iba pol deci,
budú skúmať, čo je asi vo veci.

3)

Odfaklím si ja teda celý prst,
aj tak by bol maličký ako chrúsť.

Podľa toho malého prstíka
by mi nehrala ani muzika.

4)

Ale teraz v kotrbе vrta mi,
čo si počnem so štyrmi prstami.

Budeže to oštara, jaj veru,
v štyroch prstoch udržať sekeru.

5)

Odfaklím si ja teda všetkých päť prstov,
aj tak boli priveľmi nahusto.

Ruka bude bez prstov, nič to ved',
na druhej ich ostane ešte päť.

6)

A keď kosiť pôjde sa na lúky,
ja nepôjdem, ved' budem bez ruky.

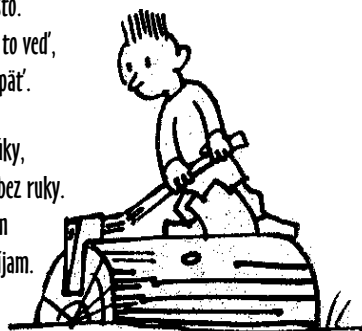
Len si koste, ale ja ako pán
v jednej ruke vínečko popijam.

7)

Ked' som išiel do lesa na drevo,
drevo sa mi do prsta zadrelo.

Kto by sa to odvážil vtedy povedať,

že to taký šťastný koniec bude mať.

P. Bedrich: Hrad na Ostražici

1) *Ami C Asus4 Emi Ami F Emi Ami*

Počúvajte príbeh, ktorý sa dávno stal v dedinke malej, v kraji hornatom.

Ami C Asus4 Emi Ami F Emi Ami

Ľud hornooravský z dreva hrad vystaval, panovník krutý usídlil sa v ňom.

Ami C Ami⁷ G Ami Emi⁷ F E

Zabával sa rád a často víno popíjal, lakomosť mu srdce skazila.

Ami Dmi E F Dmi⁷ Emi Ami

Ľuďom nechcel dať ani zvyšky od jedlá a nastala pre nich doba zlá.

2)

V Nižnej Vsi pod hradom ženička bývala a sedem sirôt túlilo sa k nej.
Soľ či múku v dome už nemala, zachýbal chlebič žene chudobnej.
Doba bola zlá a malý domček na stráni naplnil vždy večer detský plač.
Vdova vravela: „Pôjdem na hrad drevený, tam je iste chleba nadostač.“

3)

Vdova prišla na hrad, keď sa pán zabával, o chlieb ho prosí, hladné deti má.
Ale hradný pán je poslal kôš plný skál, vraj, to ti stačí, bedač otravná.
Vtom matkina tvár sa pozrie prísny pohľadom, nad vladárom klatbu proročí:
„Zle si panoval, nech ti skala pod hradom moje zlé proroctvo dokončí!“

4)

Počuli ste príbeh, ktorý sa dávno stal v dedinke malej, v kraji hornatom,
v Nižnej hrad drevený prikryla hřba skál, zlí panovníci zahynuli v ňom.

M. Pokorný: MODLITBA

1. **D F#mi G A D Hmi**

Ďakujeme

Emi A7 D C G D

za hory a za stromy, za sviežu riečnu vodu,

A Hmi F#

vtáky, čo nás zobúdzajú a priateľov po našom boku.

G D

Prosíme o silu,

A D C G D

ktorá nám pomôže urobiť náš svet lepším,

A D A D D7

urobiť náš svet lepším, ako je.

R. Emi A D Hmi

Pane náš, ktorý nad nami rozpínaš

Emi G H7 Emi

nebo a hviezdy ako obrovský stan,

A D Hmi

v tento deň, ktorý sa blíži ku koncu,

Emi G A7 D

Ti ponúkame všetky naše dobré skutky.

2. **D F#mi G A D**

Emi A D C G D

Ostaň s nami túto noc a udržuj plameň svojej lásky,

A Hmi F#

aby si bol svetlom v temnote a ohňom, ktorý nás hreje.

G D

A zajtra s radosťou

A D C G D

nového dňa daj nám silu urobiť to,

A D A D D7

čo sme nedokázali urobiť dnes. **R.** (2-krát)

O.Studenec: V diaľke, kde hmla

1. *Ami C G Dmi*

V diaľke, kde hmla do dolín už sadá,

F Ami E4 E

slnko unavené za horu zapadá.

Ami C G Dmi

V údolí už je tma, vietor duť ustáva,

F Ami E4 E

spokojná Mária dieťaťatko uspáva. **R.**

R. *F C Dmi Ami*

Spi, snívaj sen, Ty si dar z Neba viem.

F C E4 E

Si nádej a svetlo pre celú zem.

2.

Z oblohy svieti sem kométa žiarivá,

na tichý Betlehém chladná rosa padá.

Ty vieš prečo bdiem, prečo obavy mám,

ten, čo má moc, zajtra rozkaz vydá. **R.**

3.

Tam na vrcholoch hôr ohne dohoreli,

vojakom ospalým hrkocú mundúry.

Svitá biele ráno, Jozef útek súri,

miestny kráľ, synku môj nie je múdry. . .

Sprituál kvintet: **Až vzlétnou ptáci**

1. *C C/G C C/G Fmaj⁷ G C C/G*

Na predmestí stával dŕm, malý chlapec si tam hrával,

C C/G C C/G Fmaj⁷ G C C/G

drak, čo vzlétal k oblakŕm, všechna tajná pŕání znával.

Ami G F Ami G F

Draci totiž vŕždycky ví to, čo je klukŕm nejvíc líto,

Asus⁴ Esus⁴

kdyŕ musí jít večer spát.

2.

Jako víno dozrává, jako v moŕích vlny hasnou
vzpomínka mi zŕstává na tu smutnou zemí krásnou,
na rybáŕské staré síťe, na draka a malé dítě,
které nemá si s kým hrát.

3.

Na provázku slunce měl, oblohou se za ním snáŕel,

jako vánek ŕel kam chtěl, smutné lampy lidem zháŕel.

Pohádkovou dýchal vůní, mluvil ŕečí horských tŕní

prŕzračnou jak dĕtský smích.

4.

Bílí koník běŕel dál osamĕlou pustou plání.
Na dlani sníh dĕtství tál, i kdyŕ padal bez ustání.
Den začíná tichou flĕtnou, chvíli pŕed tím, než-li vzlĕtnou
hejna ptákŕ ve větvích.

5.

Na predmestí stával dŕm, malý Luchin si tam hrával,

drak, čo vzlétal k oblakŕm, všechna tajná pŕání znával.

Draci totiž vŕždycky ví to, čo je klukŕm nejvíc líto,

kdyŕ musí jít večer spát.

spirituál/T.Horváthová: Každý deň

Fmaj7 Ebmaj7 Fmaj7 Ebmaj7

1. *Fmaj7 Ebmaj7 Fmaj7 Ebmaj7 d4 C h*

[: Každý deň, každý deň, modlím sa za tri veci len:

e A7 e A7 d G

Nech je menej zlosti, nech je viac radosti a detskej úprimnosti

Cmaj7

v každom z nás. :]

2.

Musiš chcieť, musíš chcieť, v každom dobro uvidieť.

Pridlho sme spali, na koho sme sa hrali,

však aj ľudskí králi malí sú.

3.

Viem, už viem, [viem, už viem], viem, už viem, vo všetkom tu je Boží tieň.

On dokáže povzniesť [každý deň] nad zúfalosť a bolesť [každý deň],

križ vládzeme uniesť, viem, už viem, [viem, už viem].

4.

Každý deň, každý deň, modlím sa za tri veci len:

³[:Nech je menej zlosti, [každý deň], nech je viac radosti, [každý deň] :]

nech je viac radosti, [každý deň], nech je viac radosti, [každý deň],

a detskej úprimnosti v každom z nás,

Cmaj7 Fmaj7 Amaj7

viem, už viem, už viem, už viem, verím.

Jarek Nohavica: Šnečí blues

1. *G C7 G D/F# G C G D7*

Jednou jeden šnek šíleně se lek,

G G7 C Cmi

nikdo už dnes neví, z čeho se tak zjevil,

G C7 D7 G D7

že se dal hned na útěk.

4. Hned seběhl se celý les a dali šneka pod pařez,

tam v tom lesním stínu, jestli nezahynul,

tak leží ještě dnes.

2.

Přes les a mýtinu rychlostí půl metru za hodinu,

z ulity pára, ohnivá čára,

měl cihlu na plynu.

5.

A kdyby použil vůz anebo autobus,

[: nebylo by nutné zpívat tohle smutné,

smutné šnečí blues. :]

3.

Ale v jedné zatáčce, tam v mechu u svlačce,

udělal šnek chybu, nevyhnul se hříbu,

nevyhnul se bouračce.

1. Emi

Když mlžný závoj slunce zdvíná,

Ami Emikdyž začíná tam nový den,
nejhezčí, už jak to bývá,**Ami Emi**

ze všech dívek Jullianne.

2.

Popsat vám ji lze jen stěží,

slovník můj má málo slov,

její krásu hory střeží,

spatřit ji je smrti lov.

R: C D G C D G H⁷

Když se bí - lý měsíc dívá, krade stín nad krajinou,

Emi Ami H Emi

vychází ta, co je vílou, jméno má, jméno má, ó, Jullianne.

3.

Kdo se dá tou zrádnou cestou,

její hlas kdo chtěl by znát,

ať se smíří s pravdou prostou,

se smrtí že jde si hrát.

4.

Supí křídla koncert hrají,

kořist příští čekají,

kostí pár se v prachu válí,

slunce žár, žár je vybělí. **R:****5.**

Zakletou je paní bílou

bez hradů a bez moci,

přes den paní, v noci vílou,

těžko jí pomoci.

6.

Jenom přítel s čistou duší

supů bát se nemusí,

kdo se zná, ten ať to zkusí,

kdo se zná, kdo se zná, jen kdo se zná. **R:****Rolničky: Prianie****1. G**

Zhasnite ohne, spravte tmu,

G⁶

nech sa nám oči nelesknú

Gmaj⁷

v malej nočnej chvíli,

D

ráno nás čaká dlhá púť,

C

nebát sa a nekradnúť,

G**Gmaj⁷**

spite krásne, moji milí.

2.

Do vašich snov dnes vstúpiť chcem,

nechať v nich krásne voňať zem,

rosou schladíť ráno,

pozdraviť tých, čo majú chuť,

nebát sa a nekradnúť,

priateľ im spravodlivý spánok.

R.D**C**

Príkryjem vám oči hviezdou oblohou,

G**Gmaj⁷**

nechám na vás padať vôňu zo stromov.

3.

Snívajte, ako krásne žiť,
tiež pre to niečo urobiť
a zrnko vzklíči z hlíny
a keď sa smädny napojí,
studňu v zemi vykrojí,
nech sa môžu naplň iní.

(sólo flauta)

R.

Zobudí nás úsvit, keď sa rozhorí,
krása, to nám ešte niečo hovorí.

4.

No tak už poďme v ranných hmlách,
držím vám palce na cestách
a pozor na omyly!
Hlavne sa nepredať, nezahnúť,
nebát sa a nekradnúť!
Šťastnú cestu moji milí.

Fešáci: My čakali jaro

2.

Tak jedného dne večer, to už jsem skoro spal,
když vystrašený soused na okno zaklepal.
„Můj chlapec doma leží, v horečkách vyvádí.
Já do města bych zajel, doktor snad poradí.“
Půjčil jsem mu koně a když sedlo zapínal,
dříve než se rozjel, jsem ho ještě varoval:
„Nejezdí naší zkratkou, je tam velký sráz
a v tejhletej bouře tam snadno zlámeš vaz,
tak neriskuj. . .

1. *Ami C G Ami*

My čakali jaro a zatím přišel mráz.

Ami C G Ami

Tak strašlivou zimu nepoznal nikto z nás.

Ami C G Ami

Z těžkých černých mraků se stále sypal sníh.

Ami C G Ami

A vánice sílí v poryvech ledových.

C G

Z chýší dřevo mizí a mouka ubývá,

Dmi G

do sýpek se radej už nikdo nedívá.

C G

Zvěř z okolních lesů nám stála u dvěří

Dmi G

a hladoví ptáci přilétli za zvěří

Ami

a stále blíž. . .

3.

Na to chmurné ráno dnes nerad vzpomínám.
Na tu hroznou chvíli, když kůň se vrátil sám.
Trvalo to dlouho, než se vítr utišil.
Na sněhové pláně si každý pospíšil.
Jeli jsme tou skratkou až k místu, které znám,
kterou bych té noci nejel ani sám,
pak ho někdo spatřil, jak leží pod srázem,
krev nám tuhla v žilách nad tím obrazem.
Já klobouk sňal. . .

Dodatok:

Někdy ten, kdo spěchá, se domů nevrací. . .

OBSAH:

2) Hlídač krav	6) Keď som išiel	9) Šnečí blues
2) Můj pes	6) Hrad na Ostražici	10) Julianne
3) Ryl jen, celý den ryl	7) Modlitba	10) Prianie
4) Fi-li-mi	8) V diaľke, kde hmla	11) My čakali jaro
4) Casey Jones	8) Až vzlétnou ptáci	12) Obsah
5) Uhlíky	9) Každý deň	12) Spinkej

Spirituál kvintet / John Denver: **Spinkej**

Cmaj7 Dmi7 F C G

1.	<i>C F</i>	<i>R: C F</i>	
Už se končí den, už je čas k spánku,	<i>C F</i>	Tak spinkej, ať ve tvých snech	
zdi se barví od červánků,	<i>C Ami G</i>	růže kvetou, voní mech,	
hleď, už lampář světla rozsvěcí,	<i>C F</i>	princeznu si Honza bude brát,	
tak si dočti stránku, zavři knížku,	<i>C F</i>	až půlnoc prostře síťě,	
honem hupky do pelíšku,	<i>C F</i>	na vlásky políbí tě,	
koťata už dávno vrní za pecí.	<i>C Ami G</i>	<i>C Emi G</i>	vždyť i tvá máma musí spát.

2.

Západ rudou barvu ztrácí,
od řeky se táta vrací,
musím jít, je jistě hladový,
až se usměje, tak na chvílenku
očí si mu všimni, synku,
snad jednou budeš taky takový. **R:**

Vyšlo dňa 1.7.2000 ako príloha k **táborovej STOPĚ**. Náklad: asi 70 ks. Zostavil: Michal Pokorný – Riso. Další spevník vyjde (asi na další tábor). Pesničky sú vyberané tak objektivne, ako sa len dalo. Je možné, že si každý medzi nimi nájde nejakú obľúbenú.

Tento Táborový spevník patrí

(Len aby sa vedelo...)